

UCHWAŁA Nr 70 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 kwietnia 1967 r.

w sprawie podwyższenia najniższych rent.

§ 1. 1. Kwoty określające wysokość najniższych rent ustalone w przepisach:

- dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98),
- dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98 i Nr 36, poz. 164, z 1959 r. Nr 14, poz. 75, z 1961 r. Nr 6, poz. 39 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98),
- dekretu z dnia 19 stycznia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 55, poz. 273),

podwyższa się do wysokości:

- 1) 1500 zł — dla rent inwalidzkich I grupy z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą wojskową,
- 2) 850 zł — dla rent inwalidzkich II grupy z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą wojskową,
- 3) 520 zł — dla rent inwalidzkich III grupy z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej albo pozostającego w związku ze służbą wojskową,
- 4) 400 zł — dla rent inwalidzkich III grupy z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wymienione w pkt 3, jeżeli rencista ukończył wiek: mężczyzna 55 lat, kobieta 50 lat,

- 5) 520 zł — dla rent rodzinnych po osobach zmarłych wskutek przyczyn wymienionych w pkt 3,
- 6) 500 zł — dla rent rodzinnych po osobach zmarłych wskutek innych przyczyn niż wymienione w pkt 3.

2. Kwoty najniższych rent inwalidzkich wymienionych w ust. 1 pkt 2—4 podwyższa się do wysokości tam określonej, jeżeli rencista nie jest zatrudniony i nie posiada dochodów z innych źródeł.

§ 2. 1. Kwoty, o których mowa w § 1 ust. 1, obejmują dodatki do rent określone w uchwale nr 105 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie przyznania dodatku do rent (Monitor Polski Nr 25, poz. 125) oraz kwoty podwyższające renty, określone w § 1 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 września 1963 r. w sprawie podwyższenia rent i dodatków do rent (Monitor Polski Nr 73, poz. 367).

2. Jeżeli renta obliczona na podstawie dotychczasowych zasad jest niższa od kwoty określonej w § 1 ust. 1, z uwzględnieniem zaś przepisów, o których mowa w ust. 1, kwotę tę przekracza, wówczas rentę wypłaca się w dotychczasowej wysokości.

§ 3. Osobom zatrudnionym, pobierającym renty w wysokości ustalonej zgodnie z § 1, nie przysługuje dodatek do wynagrodzenia, o którym mowa w § 2 uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

§ 4. Przepisy uchwały stosuje się odpowiednio do rent określonych w przepisach:

- 1) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 99),
- 2) ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299),
- 3) ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70),
- 4) ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436),

których wysokość jest niższa od kwot określonych w § 1 ust. 1.

§ 5. Przepisy uchwały stosuje się odpowiednio również do wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a przyznawanych przez władze lub instytucje zagraniczne rent:

- 1) inwalidzkich, wdowich i sierocych pobieranych przez osoby odpowiadające określonym w polskich przepisach emerytalnych warunkom co do wieku lub inwalidztwa,
- 2) wypadkowych — przy niezdolności do zarobkowania określonej co najmniej na 45%,

jeżeli osoby pobierające te renty zamieszkują w kraju i nie posiadają poza rentą dochodów z tytułu zatrudnienia lub

innych źródeł, powodujących zawieszenie wypłaty całości lub części renty.

§ 6. 1. Renty przyznane przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, których wysokość jest niższa od kwot określonych w § 1 ust. 1, podlegają podwyższeniu z urzędu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli warunki uzasadniające podwyższenie renty (ukończenie wieku, zaprzestanie pracy lub utrata innych źródeł dochodu) zostaną spełnione po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, rentę podwyższa się na wniosek zainteresowanego.

3. Właściwi ministrowie oraz Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalą w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac zasady podwyższania rent przyznanych w drodze wyjątku.

§ 7. Jeżeli w wyniku zastosowania przepisów uchwały wysokość najniższej renty przekracza wysokość podstawy wymiaru renty, zasiłki pogrzebowe wypłaca się w wysokości nie mniejszej niż wysokość renty, bez uwzględnienia dodatków dla żony, dzieci, wnuków i rodzeństwa.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom oraz Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz